

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
Dosar nr. (.../.../...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 22 Aprilie 2019

Completul compus din:

(...) - Președinte

(...) - Judecător

(...) - Judecător

Grefier - (...)

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept ridicată de reclamantul recurent (...) în cadrul recursului declarat de acesta în contradictoriu cu Direcția de Sănătate Publică a Județului (...), împotriva Sentinței nr.737/2018 pronunțată de Tribunalul (...) în dosarul nr. (.../.../...), având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

Curtea de apel,

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

I) Admisibilitatea sesizării

Curtea de Apel constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1) - de lămurirea **chestiunii de drept** - dacă în interpretarea **Notei finale nr. 1** care prevede că „*Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică*”, din cadrul **Anexei II** - Familia Ocupațională de Funcții Bugetare "Sănătate și Asistență Socială", **Cap. I** - Unități sanitare, de asistență socială și de asistență medico-socială, **pct. 2** - Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială din Legea 153/2017, nivelul de salarizare din Anexa II *se aplică sau nu și funcționarilor publici din direcțiile de sănătate publică, dacă aceștia pot fi încadrați în categoria „personal de specialitate”* - depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât în baza interpretării acestor dispoziții legale, alăturat altor argumente, instanța de fond a reținut că acțiunea formulată de reclamant nu este întemeiată.

Aceste aspecte sunt repuse în discuție și în fața instanței de control judiciar, prin recursul formulat de reclamant fiind susținută calificarea funcționarilor publici cu atribuții de control din cadrul Serviciului Control în Sănătate Publică din Direcțiile de Sănătate Publică ca fiind „personal de specialitate medicală din direcțiile de sănătate publică”, chiar dacă aceștia au pregătire superioară în medicină și confirmare în specialitatea medicală *de igienă*, medicina muncii, sănătate publică, situație în care se regăsește și recurentul reclamant, stabilirea modului de interpretare al noțiunii de „*personal de specialitate*” fiind esențială pentru stabilirea corectei salarizări a recurentului reclamant, respectiv conform dispozițiilor Anexei nr. VIII la Legea cadru nr. 153/2017 sau în baza dispozițiilor Anexei nr. II la Legea cadru nr. 153/2017.

2) - problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din analiza practicii judiciare a instanței supreme în materie civilă și de contencios administrativ existentă pe site-ul www.scj.ro;

3) - problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 2 aprilie 2019, pe portalul ÎCCJ.

4) - Cauza se află pe rolul unei instanțe de control judiciar, Curtea de Apel Alba Iulia, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

II). Expunerea succintă a cauzei

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului (...) la data de 27.04.2018, sub nr. (.../.../...), reclamantul, șef Serviciu Control în Sănătate Publică, medic primar igienă în cadrul Direcției de Sănătate Publică a Județului (...) a chemat în judecată pârâta Direcției de Sănătate Publică a Județului (...), solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- anularea Dispozițiilor nr. 64/08.01.2017 și nr. 8/02.04.2018 emise de pârâtă; obligarea pârâtei să emită o nouă dispoziție de salarizare cu încadrarea reclamantului în prevederile anexei II din Legea nr. 153/2017 –Familia ocupațională de funcții bugetare „ Sănătate și Asistență Socială”- Cap. I pct. 2 –Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar - Nota 1, precum și obligarea pârâtei la plata diferențelor salariale potrivit noii încadrări, începând cu 01.01.2018, actualizate cu indicele de inflație.

În motivarea cererii **reclamantul** a arătat că prin dispoziția nr. 64/08.01.2017, emisă în aplicarea Legii nr. 153/2017 i-a fost stabilit un salariu de încadrare de 6.844 iar prin Dispoziția nr. 8/02.04.2018 drepturile salariale s-au modificat prin creșterea salariului de încadrare la 7841 lei.

Ambele dispoziții atacate au fost emise cu încălcarea legii, drepturile salariale fiind stabilite în mod greșit fără aplicarea majorării salariale de 25% prevăzută de art. 38 alin. 3 lit. a din Legea nr. 153/2017, de care beneficiază cadrele medicale și cu încadrarea greșită în Anexa nr. VIII la lege - Familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație", Cap. I, Lit. A, Secțiunea II - Salarii pentru personalul din unitățile administrativ-teritoriale.

În mod corect, ar fi trebuit ca dispozițiile atacate să stabilească încadrarea reclamantului în Anexa II la lege - Familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și Asistență Socială" - Cap. I pct. 2 Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, Nota 1 de la finalul pct. 2 al cap. I, potrivit căreia nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică.

Pentru clarificarea sintagmei „personal de specialitate”, invocă prevederile Legii nr. 95/2006 republicată privind reforma în domeniul sănătății, care stipulează la Capitolul IV - Controlul în sănătate publică, art. 27 că activitatea de inspecție sanitară de stat se exercită de către personalul de specialitate împuternicit. De asemenea, conform prevederilor art. 9, alin. 2 din Ordinul MS nr. 824/2006, pentru aprobarea Normelor din 5 iulie 2006 privind organizarea și funcționarea Inspecției Sanitare de Stat, „La nivel județean, inspecția sanitară se exercită de către personalul de specialitate din cadrul inspecției sanitare de stat județene și a municipiului București,...”.

Prin urmare, reclamantul se încadrează în sintagma „personal de specialitate” din cadrul D.S.P. a jud. (...), iar serviciul „Control în Sănătate Publică” este „inspecția sanitară de stat”, în sensul Ordinului MS nr. 824/2006.

Potrivit prevederilor art. 38 alin. 3 lit. a) al Legii-cadru nr. 153/2017, începând cu data de 1 ianuarie 2018 cuantumul brut al salariilor de bază se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

În ceea ce îl privește pe reclamant, nu a fost aplicat procentul de 25% de majorare salarială, începând cu 01.01.2018, întrucât s-a făcut aplicarea prevederilor art. 38 alin. 6 din lege, care prevede „în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

În mod greșit, pârâta nu a făcut aplicarea art. 38 alin. 3 lit. b, în conformitate cu care, „prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară prevăzute în anexa nr. II cap. I se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit prezentei legi pentru anul 2022” Potrivit Notei 1 de la finalul pct. 2 al cap. I, nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică. Pârâta nu

a ținut însă cont de această notă, sens în care a stabilit drepturi salariale cu 4.629 lei mai mici decât nivelul reglementat de lege.

Conform Anexei II la lege - Familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și Asistență socială" - salariul de bază pentru anul 2022 pentru un medic primar este stabilit la 12.500.

Conform Anexei nr. VIII la lege - Familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație", - salariul de bază pentru anul 2022 pentru un șef serviciu, funcție publică de conducere, cum este cazul reclamantului, este stabilit la 7.871 lei - nivel de salarizare la care a fost încadrat direct, prin Dispoziția 8/2018 pe care o contestă.

Mai mult, urmare a transferului contribuțiilor sociale și de sănătate de la angajator la angajat s-a produs o nouă diminuare salarială, încălcându-se astfel, prevederile art. 38 alin. 3 lit. a din Legea cadru 153/2017 respectiv prevederile art. 7 alin. 2 din O.U.G. nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.

Drepturile cuvenite trebuie calculată prin raportare la anexa II și nu la anexa VIII din lege, având în vedere că funcția publică este dublată de calitatea de medic.

Potrivit art. 17 alin. 1 din Legea nr. 95/2006, art. 5 alin. 3 și art. 6 alin. 5 din Ordinul nr. 1078/2010, calitatea de medic primar/specialist în sănătate publică la nivelul structurii de conducere a direcțiilor de sănătate publică este intrinsec legată de abilitatea de a asigura scopul acestor structuri specializate, de a pune în aplicare politica și programele naționale de sănătate publică pe plan local, de a identifica problemele locale prioritare de sănătate publică, de a elabora și implementa acțiuni locale de sănătate publică.

Calitatea de funcționar public a șefului serviciu de control în sănătate publică rezidă din necesitatea de a exercita prerogative de putere publică, ceea ce, în condițiile interpretării date de pârâtă legii salarizării creează o puternică discriminare, îndepărtându-se, în mod vădit de scopul legii.

Neacordarea drepturilor salariale prevăzute de lege aduce atingere drepturilor salariaților înscrise la articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Mai mult decât atât, se impune a fi subliniat faptul că drepturile salariale fac parte din conținutul complex al dreptului la muncă, iar aceste drepturi intră în sfera dreptului de proprietate reglementat de art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În drept, au fost invocate dispozițiile Legii nr. 153/2017, Legii nr. 554/2004 și ale art. 221 Cod Civil.

Pârâta DSPJ (...) a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea acțiunii reclamantului, susținând că încadrarea acestuia a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor art. 38 alin. 3 lit. a, coroborate cu art. 38 pct. 6 din Legea nr. 153/2017 precum și ale Ordinului MS nr. 1078/2010.

Potrivit acestui Ordin, reclamatul (...) are calitatea de funcționar public fiind astfel salarizat conform anexei numărul VIII "Familia Ocupațională de Funcții Bugetare „Administrație” din Legea numărul 153/2017.

Chiar și așa făcând abstracție de faptul ca reclamantul are și calitatea de medic primar potrivit art. 6, pct. 6 din OMS nr. 1078/2010, acesta împreună cu directorul executiv adjunct de sănătate publică și directorul executiv adjunct economic al direcției au calitatea de funcționari publici, fiind salarizați potrivit anexei nr. VIII din Legea nr. 153/2017.

Susținerea reclamantului că are și calitatea de medic primar și solicitarea de a fi salarizat conform anexei II din Legea nr. 153/2017 este total nefondată întrucât acesta are calitatea de funcționar public și exercită prerogativele de putere publică.

Având în vedere faptul că reclamantul are calitate de funcționar public și este salarizat conform anexei nr. VIII din Legea nr. 153/2017 Familia Ocupațională de Funcții Bugetare „Administrație” potrivit adagiului latin „Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus” nu se poate reține faptul că acesta ar trebui salarizat conform anexei nr. II din Legea nr. 153/2017, întrucât tocmai legiuitorul distinge între cele două categorii socio-profesionale respectiv funcționari publici și medici.

Mai mult decât atât potrivit art. 9 din OMS 824/2006 personalul încadrat la Inspectia Sanitară de Stat are calitatea de funcționar public astfel că, susținerea reclamantului de a fi asimilat din punct de vedere al salarizării cu personalul contractual salarizat conform anexei numărul 2 din Legea nr. 153/2017 este total nefondată.

În ceea ce privește susținerea reclamantului că față de acesta nu a operat nici o majorare de 25% a salariului de încadrare pârâta învederează instanței de judecată faptul că potrivit art. 7 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, "Sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017". Astfel că, prin aceasta ordonanța de urgență legiuitorul a dorit introducerea cotelor de contribuții în majorarea prevăzută la art. 38 pct. 3 lit. a, această majorare de 25% prevăzută de acest articol, nu reprezintă o veritabilă majorare ci cuprinde cotele de contribuții sociale trecute din sarcina angajatorului în sarcina angajatului.

Prin această ordonanță nu s-a avut în vedere situația prevăzută la art. 38 pct. 6 din Legea nr. 153/2017 care prevede că "în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022", creând astfel o situație discriminatorie față de personalul care se încadrează în prevederile art. 38 pct. 3 lit. a și cel care în urma majorărilor salariale se încadrează în prevederile art. 38 pct. 6 din Legea nr. 153/2017 și care nu mai pot beneficia de dispozițiile OUG nr. 90/2017, întrucât ar depăși grila de salarizare prevăzută de Lg nr. 153/2017 pentru anul 2022.

Astfel, întrucât legiuitorul prin art. 7 pct. 2 din OUG nr. 90/2017, nu a prevăzut și situația creată de art. 38 pct. 6 din Lg. nr. 153/2017, acest fapt a determinat față de reclamant, ca de altfel și față de alți angajați din cadrul DSP-(...), să nu poată beneficia de prevederile art. 7, pct. 2 OUG 70/2017, întrucât s-ar încălca prevederile art. 38 pct. 6 din Lg. nr. 153/2017.

Prin **sentința nr. 737/16.10.2018, pronunțată de Tribunalul (...) - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. (.../.../...)** s-a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul (...) în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA DE SĂNĂTATE PUBLICĂ A JUDEȚULUI (...).

Pentru a se pronunța astfel **instanța de fond a reținut** că actele atacate au fost emise cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice, raportat la calitatea de funcționar public al reclamantului.

Așa cum rezultă din fișa postului (fila 36 dosar) și din statul de funcții al DSP (...), aprobat prin Ordinul Ministrului Sănătății nr. 1549/2017 (fila 27 dosar), reclamantul îndeplinește funcția de Șef Serviciu Control în Sănătate Publică – funcționar public în sensul art. 2 alin. 2 din Legea nr. 188/1999, republicată.

Sușinerile reclamantului potrivit cu care încadrarea corespunzătoare este cea din anexa nr. II la lege nu poate fi reținută.

Așa cum precizează chiar reclamantul, în acțiunea introductivă, Direcțiile de Sănătate Publică Județene, potrivit Legii nr. 95/2006 sunt servicii publice deconcentrate, anexa nr. VIII – secțiunea a II-a fiind aplicabilă în speță.

Anexele la lege nu prevăd salarizarea pentru „funcția publică dublată de calitatea de personal de specialitate - medic primar” invocată de reclamant.

Nici sușinerile referitoare la discriminare nu pot fi reținute.

Discriminarea poate fi apreciată pentru funcții și situații similare și nu poate opera între funcționarii publici și personalul angajat cu contract de muncă.

Mai mult, soluția pârâtei privind reîncadrarea reclamantului este în concordanță cu principiile nediscriminării și importanței sociale a muncii, prevăzute de art. 6, lit. b și d din Legea nr. 153/2017.

Împotriva sentinței nr. 737/16.10.2018, pronunțată de Tribunalul (...) - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. (.../.../...) a declarat **recurs** recurentul reclamant (...), întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă.

A solicitat admiterea recursului, casarea cu reținere a sentinței și în rejudecare admiterea acțiunii, susținând că în mod nejustificat, instanța a ignorat complet susținerile sale referitoare la Nota 1 de la Punctul 2, Capitolul 1 al Anexei 11 din lege, „Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică”.

Este nelegală reținerea instanței de fond, potrivit căreia în Anexa II - Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și Asistență Socială” sunt prevăzute salariile de bază pentru personalul medico-sanitar și auxiliar sanitar încadrat cu contract de muncă. O asemenea mențiune nu există în textele legii, fiind o interpretare personală și greșită a textelor legale.

Conform Anexei II la Legea nr. 153/2017, Capitolul 1, Punctul 2, lit. a, subdiviziunea a.I salariul de bază pentru un medic primar cu gradația 0, din unitățile clinice, pe anul 2022 este de 12.500 lei. La această sumă se calculează salariul de bază corespunzător gradației 5, aplicând cotele procentuale corespunzătoare fiecărei gradații, conform art. 10 alin. 4 din Legea nr. 153/2017 astfel: la suma de la gradația 0 (12.500 lei) se adaugă 7,5% corespunzător gradației 1; la suma obținută se adaugă 5% corespunzător gradației 2; la suma obținută se adaugă 5% corespunzător gradației 3; la suma obținută se adaugă 2,5% corespunzător gradației 4; la suma obținută se adaugă 2,5% corespunzător gradației 5 rezultând un salariu de bază de 15.565 lei, astfel cum figurează toți medicii primari de gradație 5 în tabelul cu salariile din unitate (pozițiile 22-25).

Cum, înaintea apariției Legii 153/2017, avea un salariu de încadrare de 10.796 lei, prin aplicarea majorării de 25%, s-ar fi depășit salariul prevăzut pentru anul 2022, rezultă că, dacă s-ar fi făcut încadrarea corectă în Anexa II (privind cadrele medicale) și nu în Anexa VIII (privind funcționarii publici), drepturile salariale trebuie plafonate la cele prevăzute pentru anul 2022, adică 15.565 lei, la care se impune adăugarea sporurilor specific funcției de conducere (5% pentru șef serviciu control). În schimb, prin aplicarea grilelor de salarizare aferente funcționarilor publici - Anexa VIII - Familia ocupațională de funcții bugetare, a rezultat un salariu de 7.871 lei, rezultând, așadar, o gravă afectare a drepturilor sale salariale, o gravă discriminare.

Împrejurarea invocată de instanță, potrivit căreia legea nu prevede modalitatea de salarizare pentru „funcția publică dublată de calitatea de personal de specialitate - medic primar”, nu poate să justifice concluziile instanței, întrucât, în lipsa unor prevederi exprese, legea nu trebuie să fie interpretată în sensul în care să producă efecte discriminatorii și păgubitoare față de beneficiarul prevederilor legale respective, împrejurarea că o atare situație nu este reglementată în mod expres nu poate să ducă la concluzia automată că se vor aplica prevederile mai nefavorabile, cu atât mai mult cu cât acestea provoacă o gravă discriminare în cadrul aceleiași categorii profesionale - personal de specialitate - din cadrul direcțiilor de sănătate publică.

Discriminarea apărută este evidentă și prin prisma listei salariilor de încadrare, calculată la luna martie 2018, depusă la dosar, obținută de pe site-ul instituției pârâte, la rubrica Venituri salariale, întocmită conform noii legi a salarizării. Se poate observa cum tot personalul cu studii medicale ajunge la salarii conform grilei menționate din Anexa II la lege, peste 12.000 lei, cei cu gradația 5, având 15.565 lei, iar funcționarii publici cu salarii semnificativ mai mici.

Potrivit legii, calitatea de medic primar/specialist în sănătate publică la nivelul structurii de conducere a direcțiilor de sănătate publică pe plan local este o condiție obligatorie pentru deținerea funcției publice și este intrinsec legată de abilitatea de a asigura scopul acestor structuri, de a pune în aplicare politica și programele naționale de sănătate publică, de a elabora și implementa acțiuni locale de sănătate publică.

Calitatea de funcționar public a unui șef serviciu control din cadrul Direcției de sănătate publică rezidă din necesitatea de a exercita prerogative de putere publică, ceea ce, în condițiile interpretării legii salarizării astfel cum a făcut-o pârata, prin acordarea unor drepturi mult inferioare angajaților care sunt doar personal de specialitate, cu atribuții și sarcini mult inferioare, deși îndeplinește dubla calitate de funcționar public și personal de specialitate-medic primar, creează o gravă discriminare, îndepărtându-se, în mod vădit de la scopul legii.

Mai mult, în situația afectării unor drepturi individuale, prin actul administrativ emis de autoritatea publică, există obligativitatea emitentului actului de a-și motiva decizia.

Instanța nu a motivat reținerea potrivit căreia deciziile de reîncadrare au fost emise de intimată cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, raportat la calitatea de funcționar public al reclamantului și nici motivele pentru care și-a format convingerea că nu îi sunt aplicabile prevederile legale referitoare la salarizarea pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar.

Dispozițiile atacate în prezenta cauză conțin motivarea încadrării în prevederile Anexei VIII și nu în cele ale Anexei II din lege. De asemenea, nici instanța de fond nu a motivat hotărârea de respingere, mai ales considerentul potrivit cu care „discriminarea poate fi apreciată pentru funcții și situații similare și nu poate opera între funcționarii publici și personalul angajat cu contract de muncă”. Este o interpretare eronată a legii dar și a situației concrete din speță, unde ne aflăm în prezența unei situații similare, în sensul că, potrivit listei salariilor depusă la dosar, se poate observa că un alt coleg, tot medic primar, tot cu gradația 5, adică aflat în situație similară cu recurentul, beneficiază de un salariu de încadrare de 15.565 lei. Prin urmare, numai în situația în care se neagă calitatea de medic primar a recurentului, se poate reține că nu ne aflăm în situații similare. Împrejurarea că, prin participarea la un concurs, la care era obligatorie această specializare, de medic primar, recurentul a dobândit, în paralel și funcția publică, funcționează în această interpretare ca o gravă sancțiune la adresa sa, practic, calitatea de medic îi este negată, în mod absurd, deși, era obligatorie pentru dobândirea funcției publice.

În drept a invocat prevederile art. 483 și următ. CPC, art. 488 alin. 1 pct. 8 CPC, art. 10 din Legea nr. 554/2004.

Intimata pârâtă Direcția de Sănătate Publică a Județului (...) a depus la dosar **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea recursului declarat în cauză și menținerea sentinței instanței de fond ca legală și temeinică pentru următoarele:

Dispoziția nr. 64/08.01.2018 este temeinică și legală având în vedere dispozițiile imperative ale Legii nr. 153/2017, precum și dispozițiile OMS nr. 1078/2010 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București. Mai mult decât atât, acțiunea reclamantului este netemeinică și nelegală având în vedere faptul că potrivit art. 6 din OMS nr. 1078/2010 “(5) Funcția de șef serviciu de control în sănătate publică, inspector șef, cu calitate de funcționar public, medic specialist/primar de igienă sau sănătate publică, se ocupă prin concurs, organizat conform legii.”

Având în vedere dispozițiile art. 6 punctul 5 din OMS nr. 1078/2010 rezultă că reclamatul (...) are calitatea de funcționar public fiind astfel salarizat conform anexei numărul 8 “familia ocupațională de funcții bugetare „ADMINISTRAȚIE” din Legea numărul 153/2017.

Chiar și așa făcând abstracție de faptul că reclamantul are și calitatea de medic primar potrivit art. 6, pct. 6 din OMS nr. 1078/2010, acesta împreună cu directorul executiv adjunct de sănătate publică și directorul executiv adjunct economic al direcției au calitatea de funcționari publici, fiind salarizați potrivit anexei nr. VIII din Legea nr. 153/2017.

Având în vedere faptul că reclamantul are calitate de funcționar public și este salarizat conform anexei nr. VIII din Legea nr. 153/2017 FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE „ADMINISTRAȚIE” potrivit adagiului latin „Ubi Iex non distinguit, nec nos distinguere debemus” nu se poate reține faptul că acesta ar trebui salarizat conform anexei nr. II din Legea nr. 153/2017, întrucât tocmai legiuitorul distinge între cele două categorii socio-profesionale respectiv funcționari publici și medici.

Mai mult decât atât potrivit art. 9 din OMS 824/2006 „ Personalul încadrat la Inspekția Sanitară de Stat are calitatea de funcționar public astfel că, susținerea reclamantului de a fi asimilat din punct de vedere al salarizării cu personalul contractual salarizat conform anexei numărul 2 din Legea nr. 153/2017 nefondată.

În drept a invocat art. 205-208, Cod Proc. Civ.; art. 38, pct. 3 lit. a, art. 38 pct. 6 și anexa VIII din Legea nr. 153/2017, art. 6 din OMS nr. 1078/2010, art. 9 din OMS nr. 824/2006 art. 2 din Legea nr. 188/2009.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Recurentul reclamant (...) a depus la dosar o **cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție** în vederea pronunțării unei **hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept:**

Cum se interpretează și se aplică dispozițiile Notei 1, pct. 1 de la finalul punctului 2 al Cap I intitulat: Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico sanitar și auxiliar sanitar, din cadrul Anexei II la Legea nr. 153/2017 - anexă intitulată: Familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și Asistență socială" care prevede că „Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică în sensul de a se specifica dacă această notă se aplică și funcționarilor publici din direcțiile de sănătate publică, ce se încadrează în sintagma „personal de specialitate”?

În susținerea cererii a arătat că încadrarea acestuia în sintagma „personal de specialitate” rezultă din interpretarea coroborată a următoarelor texte de lege:

- art. 27 din Capitolul IV Controlul în sănătate publică al Legii nr. 95/2006 republicată privind reforma în domeniul sănătății, care stipulează că activitatea de inspecție sanitară de stat se exercită de către personalul de specialitate împuternicit.

- prevederile art. 9, alin. 2 din Ordinul MS nr. 824/2006, pentru aprobarea Normelor din 5 Iulie 2006 privind organizarea și funcționarea Inspecției Sanitare de Stat, „La nivel județean, inspecția sanitară se exercită de către personalul de specialitate din cadrul inspecției sanitare de stat județene și a municipiului București...”.

- art. 6 alin. 5 din Ordinul nr. 1078/2010, funcția de șef serviciu de control în sănătate publică, inspector șef, cu calitate de funcționar public, medic specialist/primar de igienă sau sănătate publică, se ocupă prin concurs, organizat conform legii.

În legislația anterioară apariției Legii nr. 153/2017, situația era clară. NOTA 1 din cap. 1 pct. 2 Anexa II - Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială” din OUG 57/2015 astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 20/2016 și cum a fost menținută prin modificările ulterioare aduse de OUG 43/2016 și Legea 193/2016 prevedea foarte clar. „1. Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate contractual și funcționarilor publici din direcțiile de sănătate publică, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, nivelului de studii și gradației avute. Salariul pentru șef serviciu - funcționar public - se echivalează cu salariul medicului șef de laborator, gradul II - personal contractual, iar pentru șef birou - funcționar public se echivalează cu salariul medicului șef de laborator, gradul I- personal contractual”.

În formularea din legea în vigoare în acest moment, a fost eliminată sintagma „și funcționarilor publici” din nota corespunzătoare, astfel că este lăsată la interpretarea ordonatorilor de credite încadrarea în Anexa II sau în Anexa VIII a personalului care îndeplinește ambele calități; de funcționar public și de medic specialist (care a fost chiar o condiție pentru a ocupa prin concurs funcția publică). Interpretarea acestui text de lege în sensul de a nu se considera că se aplică și funcționarilor publici aflați în această situație, creează o puternică discriminare, afectează și restrânge în mod negativ drepturile salariale ale acestora.

Interpretarea și aplicarea acestor dispoziții legale este o chestiune nouă, lăsată de legiuitor la latitudinea instanțelor de judecată. Prin sentința pronunțată la instanța de fond în prezentul dosar, instanța a considerat că la această anexă II sunt prevăzute salariile de bază pentru personalul medico-sanitar și auxiliar sanitar, încadrat cu contract de muncă, iar anexele la lege nu prevăd salarizarea pentru „funcția publică dublată de calitatea de personal de specialitate - medic primar” invocată de reclamant, motiv pentru care a respins acțiunea, cu ignorarea Notei 1, pct. 1 de la finalul punctului 2 al Cap. 1 din cadrul Anexei II la lege.

Interpretarea acestor prevederi potrivit căreia dispozițiile Notei se aplică doar personalului contractual (medici, laboranți etc.) NU și acelei categorii de personal care este personal de specialitate, dar este și funcționar public, reprezintă o discriminare și o încălcare a drepturilor constituționale (art. 15 alin. 2 din Constituție - neretroactivitatea legii, art. 16 alin. 1 din Constituție, privind egalitatea în drepturi, art. 53 din Constituție privind restrângerea unor drepturi și libertăți).

Potrivit legii, calitatea de medic primar/specialist în sănătate publică la nivelul structurii de conducere a direcțiilor de sănătate publică pe plan local este o condiție obligatorie pentru

deținerea funcției publice și este intrinsec legată de abilitatea de a asigura scopul acestor structuri, de a pune în aplicare politica și programele naționale de sănătate publică, de a elabora și implementa acțiuni locale de sănătate publică.

Calitatea de funcționar public a unui șef serviciu control din cadrul Direcției de sănătate publică rezidă din necesitatea de a exercita prerogative de putere publică, ceea ce, în condițiile interpretării legii salarizării astfel cum a făcut-o pârâta, prin acordarea unor drepturi mult inferioare angajaților care sunt doar personal de specialitate, cu atribuții și sarcini mult inferioare, deși îndeplinește dubla calitate de funcționar public și personal de specialitate-medic primar, creează o gravă discriminare, îndepărtându-se, în mod vădit de la scopul legii.

Intimata pârâtă Direcția de Sănătate Publică a Județului (...) a depus la dosar **întâmpinare la cererea de sesizare** a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care a solicitat respingerea acesteia și a reluat motivele invocate prin întâmpinarea la cererea de recurs.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Norme de drept interne ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție și norme apreciate a fi relevante pentru analiză:

Conform **Nota finală nr. 1** din cadrul **Anexei II - Familia Ocupațională de Funcții Bugetare "Sănătate și Asistență Socială", Cap. I - Unități sanitare, de asistență socială și de asistență medico-socială, pct. 2 - Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială din Legea 153/2017, „Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică”.**

Potrivit **art. 27 alin. 1** din Legea nr. 95/2006 republicată *"Activitatea de inspecție sanitară de stat se exercită de către personalul de specialitate împuternicit de instituțiile cu atribuții în domeniul inspecției sanitare de stat, conform normelor generale și specifice elaborate de către acestea și aprobate prin ordin al ministrului sănătății."*

Conform **art. 5 alin 3** din Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății *„Personalul direcției de sănătate publică județene și a municipiului București este constituit din funcționari publici, precum și alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar care nu exercită prerogative de putere publică, respectiv personalul departamentului de supraveghere în sănătate publică (serviciile de supraveghere și control boli transmisibile, evaluarea factorilor de risc din mediul de viață și muncă, evaluarea și promovarea sănătății, respectiv laboratorul de diagnostic și investigare în sănătate publică) și personalul compartimentului administrativ și mentenanță - care sunt personal contractual.”.*

Potrivit **art. 5 alin 4** din Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății, *„Personalul încadrat în serviciul de control în sănătate publică are pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale de igienă, medicina muncii, sănătate publică, respectiv asistenți medicali, cu studii postliceale sau superioare, precum și alt personal cu studii superioare a cărui pregătire profesională este necesară în desfășurarea activităților de control.”*

Potrivit **art. 6 alin 5** din Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății, *funcția de șef serviciu de control în sănătate publică, inspector șef, cu calitate de funcționar public, medic specialist/primar de igienă sau sănătate publică, se ocupă prin concurs, organizat conform legii.*

În același timp, potrivit **art 38 alin 3 lit b)** din Legea nr 153/2017 *„începând cu 1 martie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară prevăzute în anexa nr. II cap. I se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit prezentei legi pentru anul 2022”.*

2. Prezentarea jurisprudenței Curții de Apel Alba Iulia.

La nivelul Curții de Apel Alba Iulia nu au mai fost identificate cauze cu acest obiect.

3. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

În ceea ce privește soluțiile pronunțate de alte instanțe, Curtea reține că, așa cum a fost identificată aceasta prin examinarea sistemului de evidență ECRIS, la nivelul tribunalelor Dolj și Botoșani, jurisprudența acestora este divergentă.

Aceste cauze au fost soluționate doar în primă instanță, ele aflându-se în căi de atac la Curtea de apel Craiova, respectiv Curtea de apel Suceava.

Astfel, prin sentințele nr. 2579/2018 pronunțată de **Tribunalul Dolj** în dosarul nr 6043/63/2018 și nr 2580/2018, pronunțată de Tribunalul Dolj în dosarul nr 6045/63/2018, *a fost respinsă cererea reclamantelor* de anulare a dispozițiilor de salarizare și de obligare a pârâtei la emiterea unor dispoziții de salarizare în baza Anexei nr. II la Legea cadru nr 153/2017, considerându-se în esență că reclamantelor, funcționari publici, le sunt aplicabile dispozițiile Anexei nr VIII la/ Legea cadru nr 153/2017.

Prin sentința nr 2348/2018, pronunțată de **Tribunalul Dolj** în dosarul nr 6044/63/2018 și nr. *a fost admisă cererea reclamantei și obligată pârâta* la emiterea unei noi dispoziții prin care să stabilească salariul reclamantelor, începând cu data de 01.01.2018 și, în continuare, prin raportare la salariile de bază pentru funcțiile prevăzute la Anexa nr. II din Legea nr. 153/2017, instanțele considerând în esență că, funcționarii publicii cu studii medicale de specialitate, din cadrul Serviciului de Control în Sănătate Publică din cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică, fac parte din categoria „personalului de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică”, menționat în Anexa II la Legea nr 153/2017.

În prezent cauzele se află în recurs la **Curtea de Apel Craiova**.

Prin sentința civilă nr 665/14.11.2018 pronunțată de **Tribunalul Botoșani**- Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr 633/40/2018, au fost anulate dispozițiile emise de Directorul executiv al D.S.P. Botoșani în 26.01.2018 și 14.02.2018, fiind obligată pârâta DSP Botoșani să emită reclamantei o nouă dispoziție de salarizare, începând cu data de 01.01.2018, pentru funcția publică inspector, grad asistent, gradația 2, cu un nivel al drepturilor salariale stabilit conform dispozițiilor Legii 153/2017 - Anexa II, Capitolul I pct. 2 , lit. a, subpunctul 1, în acord cu Nota 1, punctul 1 din aceeași Anexă.

În prezent cauza se află în recurs la **Curtea de Apel Suceava**.

Ca și soluție *definitivă* a fost identificată cea pronunțată în dosarul nr 6042/63/2018, unde, inițial, prin **sentința nr 2478/2018**, pronunțată de **Tribunalul Dolj** *a fost admisă cererea reclamantei și obligată pârâta* la emiterea unei noi dispoziții prin care să stabilească salariul acesteia, începând cu data de 01.01.2018 și, în continuare, prin raportare la salariile de bază pentru funcțiile prevăzute la Anexa nr. II din Legea nr. 153/2017.

Prin **decizia nr. 361/2019** din 14 Februarie 2019, **Curtea de Apel Craiova** *a admis recursul* formulat de pârâta Direcția de Sănătate Publică Dolj, a casat sentința și, rejudecând a respins cererea de chemare în judecată reținând că, față de dispozițiile alin. 3 al art. 5 din ordinul 1078/2010, în cadrul direcțiilor de sănătate publică își desfășoară activitatea două categorii de personal, funcționari publici, care exercită prerogative de putere de putere publică; alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar care nu exercită prerogative de putere publică, respectiv personalul departamentului de supraveghere în sănătate publică și personalul compartimentului administrativ și mentenanță - care sunt personal contractual, iar între cele două categorii de personal există o diferențiere netă dată de atribuțiile exercitate, pe care dispozițiile legale o subliniază prin trimiterea la prerogativele de putere publică ce sunt exercitate exclusiv de funcționarii publici, iar nu și de alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar, iar faptul că alin. 4 al art. 5 din Ordinul Ministrului Sănătății, impune o condiție comună pentru ambele categorii, legată de pregătirea profesională în anumite specialități medicale, nu este de natură a înlătura această diferențiere și de a crea identitate între categoriile de personal analizate.

Nu a fost identificată jurisprudență a instanțelor internaționale relevantă cu privire la această chestiune de drept.

4. Evidențierea caracterului neunitar al jurisprudenței naționale consultate

După cum se observă din jurisprudența națională identificată de completul de judecată este neunitară, întrucât instanțele de fond au pronunțat hotărâri prin care au respins cererile reclamantilor de obligare a pârâtelor Direcțiile Sanitare Publice la stabilirea salarizării funcționarilor publici din serviciul de control cu calificarea de medic, conform Anexei nr II la Legea cadru nr. 153/2017, cât și hotărâri prin care au admise aceste cereri și obligate pârâtele la salarizarea reclamantilor medici funcționari publici din serviciul de control din cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică, conform Anexei nr II la Legea cadru nr 153/2017, iar instanțele de control

judiciar s-au pronunțat doar în câteva cazuri, majoritatea cauzelor fiind în prezent nesoluționate în mod definitiv.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Situația premisă care a generat conflictul este dată de împrejurarea că, în calitate de *Șef al Serviciului de control în sănătate publică*, reclamantul are calitatea de *funcționar public*, conform art. 5 alin 3 și art. 6 alin. 5 din Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății.

Pe de altă parte, acesta are calitatea de *medic primar în specialitatea igienă*, cerință obligatorie potrivit art. 5 alin 4 din Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății, iar pe lângă activitatea de organizare a activității de control a sănătății la nivel județean, conform pct. 14 din fișa postului, *participă în mod nemijlocit în echipele de inspecție și control*, aspecte care determină în cadrea sa în noțiunea de *personal de specialitate* în sensul art. 27 alin. 1 din Legea nr. 95/2006 republicată.

Conflictul dedus judecătii, în cauza de speță, o reprezintă lămurirea aplicabilității Anexei II sau a Anexei VIII la Legea cadru nr 153/2017 în cazul reclamantului care are calitatea de funcționar public dar are, potrivit statutului și fișei postului și atribuții specifice personalului de specialitate.

Curtea constată noțiunea de „*personal de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică*”, menționată în Anexa II la Legea cadru nr 153/2017, nu are o definiție specifică în cadrul acesteia și ca atare, nu reprezintă o noțiune autonomă a legii de salarizare.

O astfel de noțiune se regăsește însă în cadrul art. 27 alin 1 din Legea nr 95/2006, care face referire la *personalul de specialitate împuternicit de instituțiile cu atribuții în domeniul inspecției sanitare de stat*, conform normelor generale și specifice elaborate de către acestea și aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Direcțiile de sănătate publică sunt instituții cu atribuții în domeniul inspecției sanitare de stat, așa cum rezultă din art. 23 din Legea nr 95/2006, care prevede că regulamentul de organizare și funcționare, precum și structura organizatorică ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.

În aplicarea acestei norme legale a fost emis **Ordinul nr 1078/2010** al Ministrului Sănătății, privind aprobarea regulamentul de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 5 august 2010.

Cum potrivit dispozițiilor **art. 5 alin. 3 și 4** din Ordinul nr 1078/2010 al Ministrului Sănătății, din personalul care este încadrat în cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică, *doar funcționarii publici din serviciul de control în sănătate publică au atribuții de control*, din coroborarea prevederilor Ordinului nr 1078/2010 cu dispozițiile art 27 din Legea nr 95/2006, rezultă că *funcționarii publici din cadrul serviciului de control în sănătate publică din cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică sunt personal de specialitate*, în înțelesul Legii nr 95/2006.

Or, prin **art 5 alin 3** din Ordinul nr 1078/2010 s-a prevăzut că personalul direcțiilor de sănătate publică este constituit din funcționari publici, *precum și alte categorii de personal medico-sanitar și auxiliar sanitar* care nu exercită prerogative de putere publică, respectiv personalul departamentului de supraveghere în sănătate publică (serviciile de supraveghere și control boli transmisibile, evaluarea factorilor de risc din mediul de viață și muncă, evaluarea și promovarea sănătății, respectiv laboratorul de diagnostic și investigare în sănătate publică) și personalul compartimentului administrativ și mentenanță - care sunt personal contractual, modalitate de enumerare care conduce la concluzia că *și funcționarii publici pot fi personal medico-sanitar*.

Dealtfel, așa cum s-a arătat mai sus, din analiza coroborată a dispozițiilor **art 5 alin 4** din Ordinul Ministrului Sănătății nr 1078/2010 și **art 27 alin 1** din Legea nr 95/2006, o condiție de încadrare în serviciul de control în sănătate publică este ca *funcționarul public să aibă pregătire profesională în medicină și confirmare în specialitățile medicale de igienă*, medicina muncii, sănătate publică, cu excepția persoanelor cu studii superioare a căror pregătire profesională este necesară în desfășurarea activităților de control.

În cazul șefului Serviciului de control în sănătate publică este prevăzută ca și condiție de ocupare a funcției publice să aibă pregătire profesională de medic specialist/primar în

specialitățile de igienă sau sănătate publică, conform art 16 din Regulamentul de organizare și funcționare a aprobat prin Ordinul Ministrului Sănătății nr. 1078/2010.

Făcând referire la *personalul de specialitate*, art 27 din Legea nr 95/2006 nu distinge între personalul contractual și funcționarii publici, prevăzând doar faptul că persoanele care exercită activitatea de inspecție sanitară de stat, activitate de inspecție desfășurată și de funcționarii publici din cadrul serviciului control în sănătate publică din cadrul direcțiilor de sănătate publică, indiferent de poziția ocupată în cadrul serviciului, sunt personal de specialitate.

În aceste condiții, întrucât pentru desfășurarea activității de control în sănătate publică este necesar ca persoanele care desfășoară activități de control să aibă pregătire de specialitate, **Curtea de apel este de opinie că funcționarii publici cu pregătire profesională superioară în medicină și confirmare în specialitățile medicale în igienă, medicina muncii, sănătate publică**, prevăzuți la art 5 alin 4 din Ordinul Ministrului Sănătății nr 1078/2010, *fac parte din „personalul de specialitate din cadrul direcțiilor de sănătate publică”*, prevăzut în Anexa nr II la Legea cadru nr 153/2017.

Un alt argument în sprijinul acestui punct de vedere îl constituie faptul că Anexa II la Legea cadru nr 153/2017 nu face referire în mod exclusiv la personalul de specialitate *contractual* din cadrul unităților sanitare clinice sau din cadrul direcțiilor de sănătate publică ci și la funcționarii publici din cadrul serviciului de control în sănătate publică, care au calificare în igienă, medicina muncii, sănătate publică.

Având în vedere argumentele ce preced, față de prevederile art. 519 din noul Cod de Procedură Civilă ,

ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Admite cererea formulată de recurentul (...),

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea **chestiune de drept**:

Dispozițiile Notei finale nr. 1 care prevede că „Nivelul de salarizare prevăzut pentru unități clinice se aplică și personalului de specialitate din direcțiile de sănătate publică”, din cadrul Anexei II - Familia Ocupațională de Funcții Bugetare "Sănătate și Asistență Socială", Cap. I - Unități sanitare, de asistență socială și de asistență medico-socială, pct. 2 - Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială din Legea 153/2017 se interpretează în sensul că se aplică sau nu și funcționarilor publici din direcțiile de sănătate publică, dacă aceștia pot fi încadrați în categoria „personal de specialitate”?

Suspendă soluționarea prezentei cauze până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 520 alin. 2 din noul Cod de Procedură Civilă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea Grefei conform art. 396 alin. 2 din noul Cod de Procedură Civilă, azi 22.04.2019.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)